

Tribuna

ORGAN AL COMITETULUI JUDEȚEAN SIBIU AL P.C.R. ȘI AL CONSILIULUI POPULAR JUDEȚEAN

Anul XXXIV, nr. 7879

Joi, 25 noiembrie 1982

4 pagini, 50 bani

Vizita oficială de prietenie a tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, împreună cu tovarășa ELENA CEAUȘESCU, în Indonezia și în Republica Singapore

Incheierea convorbirilor oficiale româno- indoneziene

Convorbirile oficiale dintre președintele Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, și președintele Republicii Indonezia, Suharto, au luat sfârșit miercuri, 24 noiembrie, rezultatele deosebit de rodnice ale dialogului la nivel înalt fiind consemnate în declarația comună cu privire la vizita oficială în Indonezia, adoptată de cei doi șefi de stat.

De ambele părți s-a exprimat satisfacția deosebită pentru întâlnirea la nivel înalt și convorbirile purtate, pentru rezultatele fructuoase ale vizitei, desfășurate într-o atmosferă de prietenie, sinceritate, stimă și respect reciproc, pentru înțelegerile con-

venite cu prilejul convorbirilor în cadrul cărora a fost abordată o arie largă de probleme.

Cei doi șefi de stat au apreciat că dialogul la nivel înalt româno-indonezian a reprezentat o contribuție de cea mai mare importanță la dezvoltarea relațiilor de prietenie și stringerea colaborării între cele două țări, la cauza destinderii și păcii, cooperării și înțelegerii internaționale, a progresului și independenței popoarelor.

Președintele Nicolae Ceaușescu a invitat pe șeful statului indonezian să efectueze o vizită oficială în România, invitație ce a fost acceptată cu plăcere.

Plecarea din Jakarta

Vizita oficială de prietenie efectuată în Indonezia de tovarășul Nicolae Ceaușescu, președintele Republicii Socialiste România, împreună cu tovarășa Elena Ceaușescu, la invitația președintelui Republicii Indonezia, Suharto, și a doamnei Tien Suharto, a luat sfârșit miercuri, 24 noiembrie,

în aceeași atmosferă de caldă cordialitate și înțelegere reciprocă în care s-a desfășurat.

După încheierea convorbirilor oficiale între șefii de stat ai celor două țări, președintele României, tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu, însoțiți de președintele Indoneziei, Suharto, și doamna Tien Suharto, s-au îndreptat spre aeroport. Locuitorii capitalei au făcut calde manifestări de prietenie înalte și ai poporului român. Grupuri de copii indonezieni flutură stegulețe românești și indoneziene.

La aeroport, înalții oaspeți români sînt salutați de numeroase personalități indoneziene, de șefii misiunilor diplomatice.

(Continuare în pag. a IV-a)

Ceremonia sosirii la Singapore

Eveniment de cea mai mare însemnătate, cu largi și profunde semnificații, vizita oficială de prietenie a tovarășului Nicolae Ceaușescu, președintele Republicii Socialiste România, împreună cu tovarășa Elena Ceaușescu, în Republica Singapore, la invitația președintelui Chengara Veetil Devan Nair și a doamnei Nair, a început miercuri, 24 noiembrie, sub auspiciile sentimentelor de stimă și prețuire de care se bucură în lume conducătorul țării noastre.

Prima vizită în această țară a unui șef de stat român a stîrnit un justificat interes, fiind apreciată ca un important act politic care va deschide noi perspective dezvoltării colaborării între cele două țări spre binele popoarelor români și singaporezi, conlucrării pe plan internațional în slujba edificării unei lumi a păcii, cooperării și înțelegerii între toate națiunile.

Făcîndu-se ecoul acestui larg interes, Singapore a întîmpinat pe distinșii soli ai poporului român cu cele mai înalte onoruri civile și militare.

Ceremonia oficială a sosirii a avut loc conform tradiției locale, la pîlatul prezidențial.

Aici, în cadrul solemn al ceremoniei organizate în cinstea înalților soli ai poporului român, președintele Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu, însoțiți de ministrul afacerilor externe și culturii, de alți membri ai guvernului și oficialități singaporeze au fost salutați cu deosebită cordialitate de pre-

(Continuare în pag. a IV-a)

IN ÎNTÎMPINAREA CONFERINȚEI NAȚIONALE A PARTIDULUI
DIN EXPERIENȚA COLECTIVELOR FRUNTAȘE ÎN ÎNTRECEREA SOCIALISTĂ

Fapte de muncă demne de laudă

Firește, nu-i ușor să ajungi în frunte, să cîștigi un loc printre cei mai buni. Faptul presupune multă muncă și perseverență, ambiție și încă alte calități și eforturi. Dar și mai greu este să te menții în frunte, să fii în stare să-ți păstrezi cît mai multă vreme locul ocupat, demonstrînd astfel că n-a fost vorba de vreo conjunctură, de vreo întîmplare, de atingerea formei maxime la un moment dat.

Intr-o astfel de fericită situație se află întreprinderea sibiuană „13 Decembrie”, una din cele mai mari unități de marochinărie din țară, dacă nu cea mai mare, unitate care datorită calitatilor colectivului său izbuteste de o bună bucată de timp să se situeze, lună de lună, între primele trei unități similare din țară, în întrecerea socialistă. Lucrul acesta este cu atît mai demn de laudă cu cît „13 Decembrie” face parte și din marii exportatori de produse de marochinărie, exportator cunoscut, apreciat și solicitat de multe firme străine.

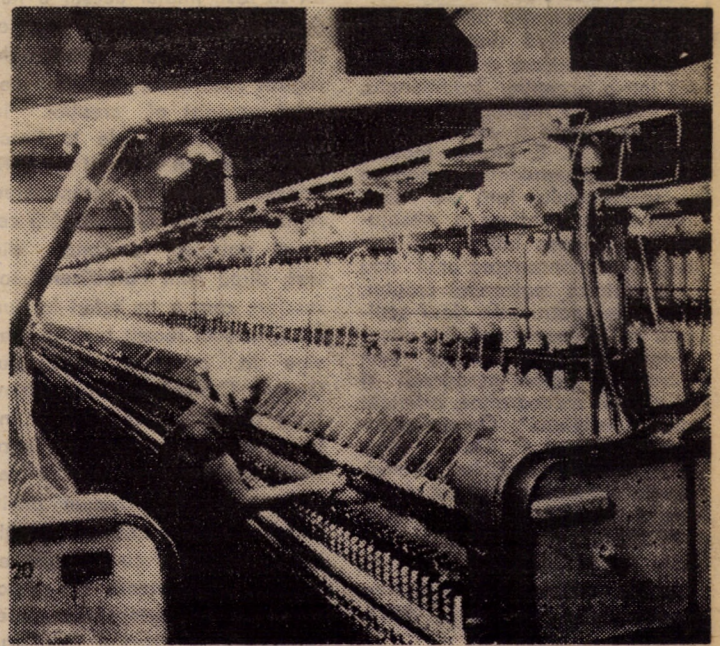
Despre cum își menține forma pentru a continua lună de lună marea performanță am discutat de multe ori și eu Ion Botezan, directorul întreprinderii, și cu Maria Lazăr, secretarul comitetului de partid. Și dacă cineva ar fi tentat să creadă că la mijloc se află un mare secret se-nseală. De ce? Pentru că, de fapt,

secretul se numește omogenizarea colectivului, cunoașterea exactă a sarcinilor pentru o anumită perioadă de către fiecare om al muncii, generalizarea experienței pozitive, perfecționarea profesională, organizarea științifică a producției și a muncii, funcționarea fără întreruperi a mecanismului economico-financiar, întărirea disciplinei în muncă și, nu în ultimă instanță, mobilizarea de către comunisti a tuturor oamenilor muncii în

indeplinirea exemplară a sarcinilor. Desigur, acestea ar fi doar cîteva din secretele unității fruntașă, secrete care se pot subîmpărți și în alte și alte secrete, secrete care, de fapt, stau la îndemîna fiecărui colectiv din toate unitățile economice. Depinde cum sînt însă valorificate, în ce măsură ele ajung la „urechile” fiecărui om al muncii.

Oricum, „13 Decembrie”, spre lauda colectivului ei, întîmpină marile evenimente politice din viața poporului nostru — Conferința Națională a partidului și cea de a 35-a aniversare a Republicii — cu realizări de prestigiu, cu fapte de muncă deosebite. Să-i urăm și noi acestui harnic și priceput colectiv, succese în păstrarea locului fruntaș în întrecerea socialistă.

Radu SELEJAN

Filatura „11 Iunie” Cisnădie, Grupul de mașini de filat cu inele la care se realizează firele necesare țesătorii și unităților de tricotaje pentru beneficiari din întreaga țară.

Foto: Fred NUSS

Depășiri de plan

În cadrul întrecerii socialiste, organizată de către Consiliul municipal al sindicatelor Sibiu în cinstea Conferinței extraordinare a organizației județene de partid, secția 200, frînă MAN de la I.P.A. Sibiu, atelierul montaj cilindru dublu frînă condus de maeștrii Ioan Sasu și Nicolae Burdușel, a raportat depășirea cu 3 la sută a sarcinilor planificate la decada a II-a, realizînd o producție suplimentară în valoare de peste 500 mii lei.

S-au evidențiat în mod deosebit muncitorii Nicolae Bărdaș, Ioan Deoancă, Nicolae Crudulici și Nicolae Pătroi.

În același context, de la „Libertatea” Sibiu ne-au parvenit știri despre importante depășiri de plan pe secții, după cum urmează: filatură — 700 kg fire; țesătorie — 509.000 bătăi, repansat — 17 buc. apretură — 8,2 mii m.p. și unitatea a II-a — 1400 mii m.p. țesături.

La ordinea zilei în economie

Încadrarea în repartițiile de gaz metan este obligatorie pentru toți consumatorii!

Sezonul rece și-a intrat, se pare definitiv, în drepturi și, odată cu el, și problemele energiei. Nu vom mai relua acum cauzele care au determinat și determină în continuare o „stare de necesitate” în sistemul energetic național, ci vom porni de la adevărul că problemele asigurării cu energie și combustibili sînt o chestiune la ordinea zilei în toate statele lumii, indiferent de anotimp. Este vorba de o criză energetică mondială, căreia statul și partidul nostru încearcă să-i facă față prin mobilizarea unor forțe materiale, umane și financiare fără precedent. Iată, dacă este vorba doar despre gazul metan, tema rîndurilor ce urmează, este de amintit că doar în 10 luni din acest an au fost puse în exploatare aproape 200 noi sonde, s-au

finalizat în bună măsură lucrările la conducta de transport Hurezeni — Corbu — București, în lungime de 236 km, s-au accelerat lucrările de punere în funcțiune la

— argumentele și justificările nu pot spori presiunea din conducte —

termenele stabilite a stațiilor de comprimare.

Cum spuneam, lucrări de investiții cu costuri tot mai ridicate, căci condițiile de acces la zăcămint și de exploatarea s-au înăspriț. De-ar fi să ne gîndim doar la prețul cu care se obține această prețioasă resursă și tot reiese cu evidență necesita-

tea economisirii ei. Acum, în condițiile în care buna funcționare a sistemului național de distribuție a gazului metan este amenințată necesitatea devine o obligație pentru toți consumatorii, în special cei mari. Ce se întîmplă? Iarna, se înregistrează mari variații de consum pe parcursul zilei, între anumite ore (6-10 și 18-22) cererea sporind cu 40-50 la sută față de consumul mediu. Aceste variații sînt luate în calcul, fiind stabilite măsuri (ex. stocare de gaze) pentru acoperirea maximului. Problemele (scăderea presiunii) apar atunci cînd se depășesc — undeva și de către cineva — nivelurile stabilite de consum.

(Continuare în pag. a III-a)
Ion SORESCU

TRIBUNA CULTURAL - ARTISTICĂ

În limitele pactului dintre text dramatic și spectacol

Sibiul, orașul în care — desi puțini o știu — s-a jucat la începutul secolului trecut, în 1815, unul dintre primele spectacole în limba română la noi, printr-o inițiativă atribuită de tradiție doar Iașului și Bucureștiului, oferă în ultimele stagii experimente spectaculare, adesea remarcabile. Tocmai de aceea ne apare firească năzuința colectivului de teatru din localitate de a finaliza și valorifica experiența într-o formă de superioară angajare teoretică, concretizată prin dezbateri cu publicul și cu oamenii de teatru din întreaga țară. Considerăm, prin urmare, că semnarea aceluiași eveniment deosebit din viața teatrului nostru, anume dezbaterile pentru care în festivalul „Cibinium '82” s-a propus o temă generoasă: **DE LA LITERATURA DRAMATICĂ LA SPECTACOL. LIMBAJ SPECIFIC, RELAȚII** ar putea avea consecințe remarcabile, emulative.

Dezbaterile desfășurate cu contribuția unor oameni de teatru din țară a creat, pentru prima dată la Sibiu, cadrul necesar unui colocviu asupra problemelor fundamentale ale textului dramatic, raportat la exigențele translării mesajului scriitoricesc în semnele specifice reprezentării scenice. Una dintre ideile pregnante ale dezbaterii viza mutarea energică a accentului de pe supremația textului dramatic, dominând tiranizator întreaga organizare a spectacolului într-o accepție tradițională, pe libertatea regizorului creator. Nu mai poate fi vorba, în accepția lui V. E. Mașek, teoretizatorul independenței semantice a spectacolului față de text, doar de o translație a mesajului scriitoricesc într-un alt limbaj, ci de conceperea unui nou text, datorat regizorului creator. Piesa de teatru este doar scriitura ce ființează la nivelul «imaginabilului» care, trecând prin filtrul interpretării actoricești și al viziunii scenografice, primește girul «vizibilului». Opinia aparține lui Paul C. Chitic, care plasticizând în simboluri demonstrația propunea raportul dintre textul literar apreciat drept «NECESAR» și regizorul în ipostaza de «POSIBIL», raport ce are ca rezultat construirea spectacolului acceptat ca «PROBABIL».

După opinia noastră, «inteligenta» regizorului constă, în alegerea accepției de optimă fidelitate posibilă între optica sa de făuritor al spectacolului și semnificațiile textului dramatic ales. Echilibrul revelator de sensuri și frumos și nu vasaletatea necondiționată a unuia dintre elementele componente este menirea elaborării artistice creatoare în teatru. Pentru o coroborare spre o armonizare deplină pleda la Sibiu, cu decenii în urmă, regizorul-dramaturg Radu Stanca. Proiectând istoria luptei pentru supremație între elementele componente ale spectacolului, el pune acțiunea de «re-teatralizare a teatrului», cum sugestiv își intitula un eseu, sub semnul redobândirii aceluiași echilibru precar uneori, dar necesar.

Concluzionând, Romul Munteanu răspundea întrebării: „Este

textul dramatic — literatură?», prin afirmație că gradul de literaturitate diferă de la un text dramatic la altul. Spectacolul trebuie conceput ca o lectură a regizorului și a actorului. Așadar, ei constituie adevăratele «invariante» ale creației scenice, în timp ce textul scriitoricesc dirijează spre anumite sensuri, fără a le impune, el fiind plurisemantic. Dacă regizorul este un inițiator, actorul va fi, în schimb, investit la rândul lui cu puterea de salt de la «posibilitatea» la «realitatea» creației ce trebuie să fie spectacolul. Este oare așa? Regizorul Iulian Vișa într-o transpunere scenică a dramei lui Radu Stanca „Oedip salvat” îl închipuia pe protagonist murind (în ultimul tablou), deși textul cuprindea pentru final sugestia unei victorii luminoase a regelui teban plecat spre Colonas. Este adevărat că o dată cu stingerea vieții lui Oedip, concepția de regizor, astfel, ca ciclu încheiat, mai tinărului Eumet, acel alter-ego al eroului, îi va

constatând că accesul spectatorilor, chiar bucureșteni, la anumite reprezentații ale capitalei rămâne extrem de dificil. Cu atât mai mult, în provincie, turneele, sporadice și ele, răspund cu mari lacune interesului pentru arta Thaliei al multora dintre noi.

Unele creații cu totul remarcabile realizate în ultimele stagii de teatru sibian, dintre care, la o selecție oricât de severă, se cer menționate **TIGRUL, OEDIP SALVAT, DIRIJORUL**, lipsău probabil din informația invitațiilor la dezbateri, oameni de teatru veniți din diferite centre ale țării. Și n-ar putea fi altfel, dacă avem în vedere faptul că **OEDIP SALVAT**, printr-o inexplicabilă omisiune, n-a fost comentat în revista de cultură sibiană, deși creația lui Iulian Vișa era, din cite știu, cea dinții transpunere scenică, remarcabilă în bună parte, a acestui text reprezentativ al lui Radu Stanca, regizor mulți ani la Sibiu și dramaturgul înegalat al generației lui. Sau **DIRIJORUL**,

într-o primă transpunere scenică a interesantului text dramatic semnat de D. R. Popescu, care s-a bucurat de un frumos succes local, n-a beneficiat de meritate ecouri în cercuri de interes mai largi. Să rămână, oare, o năzuință irealizabilă, încă, aceea a creării unor pelicule cu cele mai reprezentative spectacole, menite a fi păstrate în arhivele fiecărui teatru din țară? S-ar mai ridica, astfel, o parte din sarcina prea grea, uneori, lăsată în seama cronicii de teatru curente.

Pe marginea propunerilor făcute în cadrul dezbaterii de la Sibiu găsim, tocmai de aceea, salutară inițierea în presă a unor comentarii paralele la un același spectacol, comentarii menite să lărgescă sfera de informație a publicului, îmbogățind totodată și experiența de interpretare a cronicarului teatral, antrenat, astfel, într-un schimb de experiențe direct și fructuos. Deși premiera unui nou spectacol al lui Iulian Vișa, cu piesa lui Tennessee Williams **CAMINO REAL** avusese loc la sfârșitul fostei stagii teatrale, la data desfășurării dezbaterii nu puteam semnala nici-o cronică dramatică aferentă.

Necunoașterea deplină a rezultatelor obținute de colectivul teatral sibian ar explica și unele opinii de o nejustificată asprime, formulate cu referire la interesul prea limitat pentru dramaturgia contemporană românească. În realitate, deschiderea spre actualitate în dramaturgia noastră a constituit ideea directoare a întregii prestații artistice din stagiunea trecută, când majoritatea premierelor teatrale sibiane (4 dintre cele 6) au valorificat texte ale scriitorilor români contemporani.

Dezbaterile de la Sibiu a fost inițiată ca debut al unei manifestări culturale ce se vrea amplificată, spre a deveni o temeinică tradiție, contribuind fecund la animarea mișcării noastre teatrale, sporind simțul de răspundere și angajare, componente ale unui climat de reală emulație artistică și culturală.

Anca SÎRGHIE

Cartea

„să intri în

carte — și s-o închizi după tine”

Complexitatea poeziei lui Mircea Ivănescu ni se relevă, încă o dată, la apariția secvenței de texte **Poesii nouă** (Ed. Dacia, 1982), secvență ce se include perfect în sistemul ce înglobează o creație de excepție: o sinteză între sensibilitatea cerebralizată baco-viană și sonorile și tehnicile poeziei moderne anglo-saxone; o poezie atât de singulară în peisajul liricii noastre, cu așa de multe fațete, relevante sau nu; o poezie în care imaginarul ia masiv în stăpânire realul; o poezie care își conține și propria critică și propriul demers teoretic și retoric, și propria utilitate — terapeutice superioară — și propria inutilitate — de fapt, salvarea poetului, prin logos, instalat în camera plină cu cărți, sau — într-o viziune științifică modernă —, a celui ce intră în universul ficțiunii, din carte, trăgând după sine ușa, coperta, esențializându-se, așa cum materia se concentrează uneori în stelele negre, absorbind pină și propria lumină în ele însele. În labirintul textului, poetul își rătăcește neliniștile reale sau închipuite, care sînt ale omului modern; aici intră în dialog cu mari personalități ale culturii și literaturii universale; aici concentrează ipostazele nebănuite ale timpului; aici își relevă cămările sufletești în care brodează extraordinare duloșii cărora, dintr-o superioară pudoare, le șterge imediat curturile; aici tinjește după clipa unică a luminii celeste din care captează, prin intermediul unor cioburi de oglinzi ascunse cu abilitate, raze țîșitoare de laser; după cum tot aici învăluie obiectele și sensurile în cețuri reci, derutează pe cititor prin inserții parodice ale propriului discurs, schimbă, cu o uluitoare dexteritate, ca un iscusit prestidigitator, măștile — ale lui, ale textului, ale lumii —, de-personalizează demersul poetic, tocmai cînd acesta luase o turnură inversă ș.a.m.d. Astfel, poezia lui Mircea Ivănescu este o extraordinară că-

lătorie a spiritului, o odisee în imperiul complicat și complex al imaginarului, o confundare în niște, aceleași și mereu altele, stări de suflet, în care cel odată intrat nu mai are scăpare, pentru că salvarea lui constă totemai în confundarea în imaginar. Poetul, instalat definitiv în ficțiunea și adevărul vorbelor, în realitatea sublimă a lor, printr-o exersare îndelungată, abia aici își află împăcarea. În acest spațiu asumat, totul pare — și chiar și este — un joc alunecător cu vorbele, totul se scrie și se șterge, totul este fragmentarism joycean ducînd la pulverizarea — sau multiplicarea — sensurilor; aici răzbate, nu o dată, eminescianul dor de moarte, după cum, tot aici, poetul instaurează adevărată realitate, a sa, din care — este cazul să o spunem — nu lipsesc sensurile orifice, nici distilările superioare — obiectele devin esențe: cuvinte —, nici proiecțiile umanului, în ceea ce are el fundamental — puterea de a comunica, logosul. În poezia lui Mircea Ivănescu, realitatea se distruge și se recrează; irealitatea fiind realitatea cea mai chinătoare și mai confortabilă în care se poate manifesta plinar o structură poetică și umană de excepție. Trăgînd mereu coperta ultimei sale cărți după sine și închizîndu-se mereu în universul imaginarului său — încifrînd și descifrînd sensuri în labirintul textului —, poetul moare și învie cu fiecare carte, cu fiecare poem, ca zeul integrat în marile cicluri ale naturii, căreia îi dă sens. Cu alte cuvinte, poetul însenează neobosit spectacolul unic al transformării vieții în text — o realitate de tip superior, în care umanul se înscrie pe axe existențiale. Căci, pe măsură ce se hrănește din iluzie, poetul se creează pe sine și se proiectează — sceptic; pentru noi, tonic — într-o mare poezie a prezentului, într-una mai mare a viitorului, ale cărei semnificații, credem, nu vor fi niciodată istovite.

G. NISTOR

ca și cum, dacă ea ar veni cu adevărat în orașul acesta cu străzile lui în scări unde e toamnă întodeauna, și nopțile, ca pisicile, se furiează prin gangurile îngropate între ziduri — dacă ar veni — și întorcînd în oglindă jocul de demult (cînd ajungea să ne-o închipuim plecată din oraș ca să nu mai credem în ficțiunea sentimentului) — ar schimba asta ceva, adică am crede — (au mai venit în orașul acesta făpturi, au lăsat, în camerele din care noi tocmai plecasem, gesturi, cuvinte — obiecte de aer incremenit — pe care să le găsim cînd ne întoarcem — și au trecut pe străzile acestea printre fațade tăcute, sau au stat un timp în pragul ușii de sticlă din colțul cutiei cu multe lumini — unele înăbușite — privind, poate chiar cu suris, cum umbrele — pe care știm și noi să le așezăm peste vorbele noastre — se certau, dîndu-și una alteia peste miini — și pe urmă, făpturile acestea au urcat în alt fel de cutii — neluminate, acelea, și s-au dus — și noi am rămas — și tot astfel vorbim despre felul în care ea ar veni în orașul cu cuburi stingi și intrate, și asta nici nu înseamnă că se vor așeza altfel așezările noastre lăuntrice, dacă și-ar trece lumina o altă făptură, cu adevărat trecînd printre ele — nu agățîndu-ne de un braț străin ca să alunecăm prin străzile înclinate, și colțuroase în treptele vechi, am da mai mult adevăr, cite unui ceas, cite unei seri, — ar fi ca și cum, deopotrivă, iar ne-am răsfrînge în vitrinele unor prăvălii întunecoase, dacă am trece pe acolo cu o față cu vocea încetă și moale, care să caute dantele vechi, povestindu-ne cu vorbele moi altfel accentuate, despre mătăsuri, — și noi ne prefacem că o credem și știm toată vremea că e doar un joc fără adevăr, întocmai ca și acesta de acum.

Mircea IVĂNESCU

Pe marginea unei dezbateri

fi rezervată continuarea călătoriei spre ținta omenește rivnită. Într-un spectacol admirabil rîndit în rest, finalul acesta a nedumerit, căci contrar intenției de revelare, soluția aleasă de regizor încifrează, voalînd mesajul umanist al creației. În versiunea scenică de la Botoșani, „Timp in doi” al lui D.R. Popescu apare în propunerea regizoarei Anca Ovanez fără cel de-al patrulea personaj din text, după cum **Paralicerul** sorescian, spre a ne referi la un alt spectacol recent realizat, devine în accepția regizorului George Custeră, printr-o schimbare de titlu, „**Slujitorul**”, într-o idee, se pare, revelatoare de semnificații, ca intenție neonorată artistic. Oricum privit, textul dramatic trebuie menținut în echilibru cu celelalte elemente componente ale spectacolului. Sub semnul necesarei redobîndiri a acestui echilibru, adesea precar în praxisul artistic, considerăm că adevăratul text dramatic nu este doar un element coroborant pentru cele două „invariante” enunțate la dezbaterile de la Sibiu, ci un egal al lor în construcția spectacolului.

Ceea ce i-a lipsit discuției purtate între oamenii scenei și ai scrisului este caracterul aplicat, coborîrea (sau ridicarea) exemplificatoare la realitatea spectacolului de teatru românesc actual. Prezența lui Paul C. Chitic, autorul piesei **MIRIALA** ar fi putut prileji interesante comentarii pe marginea celor două versiuni scenice recente și atât de diferit concepute la secția română a teatrului sibian și la **Teatrul foarte mic din București**. Ne-am pus întrebarea dacă cele două spectacole erau, de fapt, cunoscute participanților la dezbateri,

11,00 T
locvii
11,25 Fil
mini și
O viață
— He
12,45 In
de Sner
16,00 Te
dioul tir
1001 de
lesport:
pați” la
culin
R.D.G. (
Transmi
de la B
chiderea
lui. 20,0
20,30 Ac
nomică.
turi cor
Memoria
lor. 21,1
țific: C
21,30 Me
tecului.
nal.

cit

SIBIU
„Waterl
11,45: 1-
Tineretu
siada”
14; 16; 1
MEDL
sul: „
tren” o
13,45: 16
Tineretu
lul” or
18,30; 20

CISNA
chipaj 1
pore”.
18; 20.

DUMB
toarcete
te odată
și 20.

OCNA
„Valurii
rele 11;

Cor

In ca
tărilor C
de 1 D
Casa ar
diaș va
în 26 no
18 — c
tinuitate
istorică
român”.
țiază pu
toricul C

Conce

Astăzi,
ora 19,3
le baroc
Bruken!
de came
nicii de
susține
meral.
Gheorg
„Prelud
tru orh
de”, și
„Concert
demburg
Dirijor
deș.

MED
CL

... prez
noiembr
la resta
vechi” u
prezenta
trompeti
Terry—
Autor
riului, Z
dulescu.

me

După
mează
de servi
mîine
frumoas
riabil. V
slab.
minime
se înt
grad, i
me într
de.

Sesiune interjudețeană de comunicări

În zilele de 25-28 noiembrie, se vor desfășura lucrările celei de a X-a Sesiuni interjudețene de comunicări științifice pentru tineret.

Deschiderea sesiunii va avea loc astăzi, ora 9,00, în aula Avram Iancu a Institutului de învățământ superior Sibiu. Va urma un colocviu al creativității cu participarea invitaților revistei „Știință și Tehnică”.

În cursul după-amiezii se vor desfășura lucrările în plen, urmând ca acestea să continue vineri dimineața pe secțiuni la întreprinderea mecanică Sibiu, „Balanța” Sibiu, „Textila” Cisnădie, „Relee” Mediaș, I.C.P.A.O. Mediaș și Liceul agricol Sibiu.

La lucrările sesiunii participă peste 150 delegați din 15 județe ale țării.

Prezențe sibiene la manifestări culturale interjudețene

La ediția din acest an a tradiționalei manifestări culturale „Sadoveniana”, organizată sub egida Comitetului județean de cultură și educație socialistă Neamț a participat și tânărul poet amator sibiian George Precup. Confirmând așteptările — un talent în plin proces de definire —, George Precup a reușit să obțină unul din prestigioasele premii ale festivalului, cel al revistei „Ateneu”. Felicitându-l pe tânărul creator aflat în acest an la al doilea premiu, îl invităm cu participarea în paginile literare, bilunare, ale ziarului nostru.

Între 14-30 noiembrie 1982, la Muzeul de artă din Cluj-Napoca, se află deschis pentru public cel de al XII-lea Salon de iarnă al medicilor din România. Expun pictură, sculptură, grafică și artă decorativă peste 55 de creativi plastici din domeniul sanitar. Remarcăm cu plăcere prezența în expoziție și în catalogul acesteia a sibiienilor Dan Malene cu lucrarea „Altfel nu se poate?” și Roman Milea cu „Schită de portret” și „Portret de bărbat”. Pentru realia ei valoare, sugerăm conducerei U.S.S.M. găzduirea expoziției clujene, pentru o perioadă de timp, la Sibiu. (T.A.)

Încadrarea în repartițiile de gaz metan

(Urmare din pag. 1)

Din perspectiva celor de mai sus am purtat o discuție cu tovarășii Ioan Rațiu, directorul Exploatarei Sibiu a I.R.I.D.G.N. Tg. Mureș și Viorel Jeleru, șef regional Sibiu în cadrul aceleiași întreprinderi. Prima informație: pe 10 și chiar pe 11 luni (cumulat) județul nostru s-a încadrat în consumuri. Pe 21 de zile din luna noiembrie apar însă unități cu depășiri față de repartițiile acordate de forurile tutelare. Iată și lista acestora:

- I.P.A. Sibiu	509 mii m.c.
- I. M. Mirșa	416 mii m.c.
- Independența	402 mii m.c.
- Textila Cisnădie	304 mii m.c.
- Industria laptelui	109 mii m.c.
- Firul roșu Tâlmaci	92 mii m.c.
- Victoria Sibiu	51 mii m.c.
- Record Sibiu	12 mii m.c.
- Metalurgica Sibiu	5 mii m.c.

În cazul acestor unități s-a procedat, începând cu 13 noiembrie, la oprirea unor consumatori, în special cazane din centrale termice și chiar cuptoare (de topit bronz și tratamente termice — Metalurgica și de copt foi — Victoria). Se ridică însă unele probleme. Tovarășii de la I.R.I.D.G.N. ni s-au plins: „Noi suntem organ de verificare și control. Ni s-a indicat însă să aplicăm, de pildă, „limitarea forțată” în caz de necesitate. Cum vine aceasta? Adică, să intrăm noi în întreprinderi, și

să închidem robinetii? Acest lucru ar trebui să-l facă întreprinderile însele, și nu noi, cu atât mai mult cu cât oamenii noștri sunt ocupați cu alte probleme specifice sezonului (securitatea rețelelor și a consumatorilor). Uneori am fost reclamați, se fac presiuni... (evident, nu de gaze)”.

Sunt necesare, evident, niște precizări de fond: 1) Primul dator să vegheze la încadrarea în repartiții este însuși consumatorul; 2) Repartițiile fixate nu țin de regulă cont de consumurile specifice (planificate sau reale), de „necesar”, ci de ceea ce poate să consume o unitate din ceea ce poate oferi în acest moment industria gazelor naturale. Facem ultima precizare intrucit, în unele cazuri, în loc să se ia măsuri pentru încadrarea obligatorie în repartiții se caută argumente, se fac demonstrații care, chiar juste, nu pot spori debitele și presiunea din conducte.

Pe scurt, accentul trebuie să cadă pe eforturile de prevenire a „limitărilor forțate”, pe efortul propriu al colectivelor de a găsi și aplica cele mai eficiente măsuri de reducere a consumurilor. Că există încă mari rezerve nevalorificate nu ne îndoim. Să ne gândim doar la recuperarea resurselor energetice re folosibile din gazele arse, deșeurile combustibile și din gazele combustibile. Potrivit Programului cuprins în Hotărârea Plenarei Comitetului județean de partid din noiembrie 1981, aveau sarcini de recuperare în

Realizarea producțiilor animaliere — sarcină primordială pentru lucrătorii din zootehnie

Perioada calendaristică în care ne aflăm, condițiile meteorologice caracteristice iernii ne îndreptătesc să afirmăm că în zootehnie s-a intrat în plină perioadă de stabulație. Lucrătorilor din acest sector le revine deci sarcina să acționeze în continuare pentru realizarea efectivelor și menținerea animalelor într-o stare fiziologică corespunzătoare, care să le permită efectiv să contribuie la realizarea producțiilor planificate. Acolo unde se înregistrează restanțe față de planul perioadei, trebuie să se acționeze pentru recuperarea acestora, în vederea realizării sarcinilor de predări la fondul de stat.

În rândurile următoare vă prezentăm, deci, câteva secvențe concrete care ilustrează cum se acționează pentru realizarea acestor obiective la C.A.P. Așel. După cum ne spunea inginerul șef al unității, Ioan Săroiu, din cele 620 capete taurine, 450 reprezintă efectivul matcă și 370 efectivul muls. La ora actuală producția este staționară, măsurând în medie 5 litri pe vacă furajată și 8 litri pe vacă

mulsă. Există condiții ca pînă la finele anului această producție să crească, ținând cont că baza furajeră a fost asigurată în conformitate cu necesarul prevăzut prin balanță, luându-se în considerație și un coeficient de siguranță de 5 la sută. Prin urmare, la C.A.P. Așel au fost depozitate 885 tone fibroase, 350 tone grosiere și 2300 tone sculente alcătuite din porumb siloz (1500 tone), semi-fin (500 tone) și rădăcinoase furajere (300 tone). Important este ca aceste furaje să fie gospodărite chibzuit și administrate rațional, alcătuirea rațiilor trebuind să se facă funcție de potențialul productiv al animalelor și starea lor fiziologică. Pentru realizarea cât mai strictă a acestui imperativ, este necesară, firește, o relotizare a efectivului pe criterii bine delimitate. De asemenea, pentru valorificarea cât mai aproape de limitele optime a potențialului nutritiv al furajelor, este obligatoriu ca acestea să fie administrate animalelor doar preparate. Apare deci ca o necesitate vitală organizarea bucatăriei furajere care să poată asigura prepararea întregului volum de hrană administrat zilnic.

Cum nu este suficient însă ca animalele să aibă asigura-

tă doar masă și spații de adăpostire corespunzătoare, trebuie să ne îndreptăm firește atenția spre îngrijitori. Din acest punct de vedere la C.A.P. Așel nu se poate vorbi despre o activitate optimă, intrucit gradul de preocupare al îngrijitorilor este încă diferit. Afirmatia se bazează pe argumente palpabile. În timp ce Gheorghie Boian, Varvara Suci, Ion Man realizează lunar peste 2500 litri lapte de la loturile pe care le au în îngrijire, alții ca de pildă Ioan Grener și Nicolae Goga realizează de la loturi care dispun de condiții similare de furajare și cazare, doar 50 la sută din producția mai sus menționată. Iată de ce asupra factorului om trebuie să se acționeze mai pregnant, fiecare control al șefului de fermă, brigadierului zootehnic, fiecare discuție cu îngrijitorii, trebuind să se transforme într-un dialog profesional, care să contribuie la eliminarea unor tare, la ridicarea nivelului calitativ al activității zilnice.

În concluzie, realizarea producțiilor animaliere nu poate fi tratată ca o sarcină facultativă, ea trebuie să constituie o preocupare primordială pentru toți lucrătorii din zootehnie.

Nicolae IVAN

Continuă „seria” expozițiilor culinare

Profesionalism și fantezie

Așa poate fi caracterizată în două cuvinte expoziția de artă culinară, organizată recent de I.C.S.A.P. Sibiu la restaurantul „Transilvania”. Argumentele unei astfel de aprecieri se regăsesc în cele peste 65 sortimente de bucătărie și 42 de cofetărie-patiserie prezente în expoziție, foarte multe dintre acestea reprezentând „piese” de reală valoare.

Trei oameni harnici și pricepuți, pentru care meseria de bucatar înseamnă nu efectuarea unei munci de rutină, ci exercitarea unei pasiuni ce se regăsește în preparate care de care mai diverse și spectaculoase — i-am numit pe maestrul în arta culinară Alexandru Băcilă și pe bucătarii Dumitru Pișu și Nicolae Popa —.

Cele 20 de preparate din pește și 18 din legume — răspunzând imperativelor unei alimentații raționale — s-au bucurat de succes în rindul cumpărătorilor, acestea fiind completate de piese de rezistență din bucătăria românească tradițională. De o deosebită apreciere s-a bucurat salata de crudități, curcanul umplut, pieptul de pui pe salată de legume, șalaul umplut, pieptul de porc ardelenesc etc.

Variate, gustoase și cu mult simț estetic s-au dovedit a fi și exponatele de patiserie-cofetărie, produse de laboratorul „Central”, condus de Danil Banciu. Eforturile cofetarilor și patiserilor de la I.C.S.A.P. — să amintim aici contribuția adusă la realizarea expoziției de către Maria Olteanu, Elena Frintu, Elisabeta Deac, Maria Tănase, Zaharia Bucurenciu, Ernst Gutt și alții — s-au dovedit a fi cu atât mai laudabile, cu cât au reușit să valorifice superior materiile prime indigene. Ne-a reținut atenția sortimentele de torturi, piesele de decor și un impresionant sortiment de prăjituri, fursecuri, cozonaci, batoane fraile, cornuri Presburg și impletituri.

Expoziția de artă culinară de la restaurantul „Transilvania” din Sibiu a reconfirmat preocupările existente la I.C.S.A.P. pentru permanenta diversificare a producției, pentru înscrierea în cerințele unei alimentații raționale, pentru creșterea nivelului calitativ al ofertei către consumatori.

Fotoreportaj realizat de
Fred NUSS și Octavian RUSU

Curier ADAS

Conducătorii auto încadrați la unitățile socialiste, prin natura funcției ce o îndeplinesc, se află la volanul autovehiculului în cea mai mare parte a zilei de muncă.

ADAS pune la dispoziția acestora „Asigurarea facultativă de răspundere civilă a conducătorilor auto încadrați în această calitate, pentru pagubele produse prin accidente cu autovehiculele aparținând organizațiilor socialiste”.

Prin încheierea acestei asigurări conducătorii auto nu vor mai fi obligați să suporte din veniturile proprii despăgubirile ce se cuvin și pe care ADAS le plătește persoanelor păgubite. Un exemplu: printre mulți alți conducători care au încheiat această formă de asigurare se află și

Stoia Eugen conducător auto la I.T.S.A.I.A. Sibiu pentru care ADAS a preluat răspunderea plătind soției decedatului suma de 3445 lei cheltuieli de spitalizare, 6000 lei cheltuieli de înmormintare și lunar cite 800 lei pensie pentru 4 copii minori pînă la majorat.

În cazul conducătorilor auto care nu au încheiat această formă de asigurare, ADAS, după ce a achitat despăgubirea cuvenită, recuperează suma de la aceștia. De exemplu: Banea Mircea conducător auto la I.T.S.A.I.A., autobaza 4 Mediaș = 34952 lei. Doștețeanu Mihai, conducător auto O.J.T. suma de 53341 lei.

Avînd în vedere protecția ce se acordă prin această formă de asigurare, o recomandăm tuturor conducătorilor auto profesioniști ca o măsură de prevedere.

Vizita oficială de prietenie a tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, împreună cu tovarășa ELENA CEAUȘESCU, în Indonezia și în Republica Singapore

Plecarea din Jakarta

(Urmare din pag. 1)

Președintele Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu își iau rămas bun de la membrii ambasadei noastre la Jakarta.

Președintele Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu își iau rămas bun de la președintele Parlamentului, Amirmachmud, de la membri ai guvernului, de la celelalte oficialități indoneziene, civile și militare prezente pe aeroport. Președinții Nicolae Ceaușescu și Suharto, tovarășa Elena Ceaușescu și doamna Tien Suharto urcă pe podiumul de onoare pentru a primi raportul comandantului gărzii alinate pe aeroport. Are loc trecerea în revistă a gărzii de onoare. Tovarășul Nicolae Ceaușescu salută drapelul de stat ale României și Indoneziei.

În onoarea înalților soli ai poporului român răsună imnurile de stat ale celor două țări, se trag 21 salve de artilerie.

La scara avionului, președintele Nicolae Ceaușescu, tovarășa Elena Ceaușescu sînt salutați cu deosebită căldură de președintele Suharto și doamna Tien Suharto, de vicepreședintele Adam Malik, cu soția.

Președintele României, tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu își iau rămas bun de la președintele Suharto și doamna Tien Suharto adresându-le la despărțire cele mai bune urări.

La ora 9,00, ora locală, aeronava prezidențială decolează, îndreptându-se spre Republica Singapore.

Ceremonia sosirii la Singapore

(Urmare din pag. 1)

ședintele G. V. Devan Nair și doamna Nair.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, tovarășa Elena Ceaușescu sînt conduși de președintele Republicii Singapore la podiumul oficial, de unde solii poporului român primesc înalte onoruri militare.

O fanfară, alcătuită din militari ai forțelor aeriene, intonează imnurile de stat ale României și Singaporei. Pe catarg se înalță tricolorul românesc, în timp ce drapelul singaporez și steagul regimentului de gardă sînt înclinate în onoarea oaspeților.

Președintele Nicolae Ceaușescu trece în revistă

Garda de onoare, după care revine pe podium unde este însoțit de președintele G. V. Devan Nair să primească onorul gărzii militare. Sînt intonate din nou imnurile de stat ale celor două țări.

Președintele Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu însoțiți de președintele C. V. Devan Nair și doamna Nair se îndreaptă apoi spre salonul oficial al palatului.

Primul ministru Lee Kuan Yew, ceilalți membri ai guvernului, precum și șefii misiunilor diplomatice reuniți aici, salută cu acest prilej pe înalții oaspeți români, prezentînd omagiul lor președintelui Nicolae Ceaușescu și tovarășei Elena Ceaușescu.

Vizită protocolară

Președintele Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, și tovarășa Elena Ceaușescu s-au întâlnit cu președintele Republicii Singapore, Chengara Veetil Devan Nair, și doamna Nair în cadrul unei vizite protocolare efectuate după ceremonia sosirii.

Întîlnirea dintre șefii de stat ai celor două țări a marcat, sub semnul dorinței reciproce de amplificare și largire a raporturilor de prietenie și colaborare, un moment important al dialogului la nivel înalt româno-singaporez.

În portul Singapore

În cursul după-amiezii tovarășul Nicolae Ceaușescu, președintele Republicii Socialiste România, și tovarășa Elena Ceaușescu au făcut o vizită în portul Singapore.

La sosirea la cheiul Departamentului marinei, președintele Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu au fost întâmpinați de directorul general al Căpitaniei portului Singapore, Wong Hung Khim,

care le-a urat un călduros bun venit.

Gazdele i-au invitat apoi pe înalții oaspeți români să urce la bordul vasului pentru demnitari „Barkas”, pentru a face turul Portului Singapore.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu au avut cuvinte de înaltă apreciere și au semnat, cu prilejul vizitei, în Cartea de onoare a Portului Singapore.

Primirea primului ministru al Republicii Singapore

În cursul după-amiezii, primul ministru al Republicii Singapore, Lee Kuan Yew, a făcut o vizită protocolară președintelui Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, și tovarășei Elena Ceaușescu, la reședința rezervată înalților oaspeți.

Primul ministru singaporez a exprimat grațitudinea pentru prilejul de a se întâlni cu președintele Nicolae Ceaușescu.

De ambele părți s-a exprimat convingerea că vizita șefului statului român reprezintă un moment de cea mai mare importanță pentru pro-

movarea și adîncirea raporturilor de prietenie și colaborare dintre cele două țări.

În timpul convorbirii, o atenție specială a fost acordată problemei întăririi păcii și securității mondiale.

Exprimîndu-se preocuparea ambelor țări față de agravarea vieții internaționale, s-a evidențiat că singura cale este soluționarea pașnică, prin tratative, a stărilor conflictuale, respectarea dreptului la existență liberă al popoarelor, a suveranității și independenței lor, neamestecul în treburile interne, excluderea forței din relațiile dintre state.

Tovarășa Elena Ceaușescu a vizitat Grădina botanică din Singapore

Miercuri după-amiază, tovarășa Elena Ceaușescu a vizitat grădina botanică din Singapore, o importantă rezervă naturală a orașului.

Exprimînd bucuria pentru această vizită la o instituție reprezentativă pentru Singapore, comisarul Grădinii botanice, doamna Ng Siew Yin, a dat glas sentimentelor de recunoștință pentru prilejul de a înfățișa tovarășei Elena Ceaușescu, om de știință de renume mondial, roadele unei ample activități de sistematizare și cercetare, pentru punerea în valoare a generozității naturii în aceste locuri.

În pavilionul de onoare al orhideelor, directoarea Gră-

dinii botanice din Singapore a rugat pe tovarășa Elena Ceaușescu să accepte propunerea colectivului de cercetători ea o varietate nouă de orhidee să poarte numele de „Dendrobium — Elena Ceaușescu”.

În aplauzele unei numeroase asistente, tovarășa Elena Ceaușescu a acceptat cu plăcere rugămintea botaniștilor singaporezi și a mulțumit pentru emoționanta manifestare, subliniind că vede în aceasta o expresie a prieteniei româno-singaporeze, a dorinței de colaborare dintre oamenii de știință din cele două țări.

Dineu oficial

În onoarea președintelui Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, și a tovarășei Elena Ceaușescu, președintele Republicii Singapore, Chengara Veetil Devan Nair, și doamna Nair au ofe-

rit, miercuri, un dineu oficial.

În timpul dineului, desfășurat într-o atmosferă cordială, președintele Chengara Veetil Devan Nair și președintele Nicolae Ceaușescu au rostit toasturi.

MICA PUBLICITATE

ANUNȚURI FAMILIALE

● Cu ocazia împlinirii vârstei de 70 ani, frații și cumnatele urează dragului lor **CONSTANTIN ANICULESEI**, din Cîsnădie, multă sănătate și viață lungă! (9534)

● La 60 de ani de viață, uçam dragei noastre mamei **ELENA NEACȘU**, „La mulți ani!”

Valerică, Ileana, Dana, Rodica și Ghiță. (9503)

Valeria și Viorel Cristea deplîng încetarea din viață a vărului lor, cel care a fost

IOAN STOIA păstrîndu-i o veșnică amintire. (9580)

Familia Medan este alături de matusa lor **Alma** în greaua încercare suferită prin pierderea sotului ei, scumpul nostru unchi

IONEL (9581)

Locatarii din blocul T 17 — deplîng moartea prematură a bunului colocatar

LAZAR BELCIU și transmit condoleanțe familiei. (9567)

Colegii de muncă de la întreprinderea „Steaua roșie” Sibiu — formația 116 sînt alături de tovarășa **Eufrosina Frățicu** la durerea pricinuită de dispariția mamei sale.

Sincere condoleanțe familiei îndoliate. (9631)

Cu durere în suflet anunțăm împlinirea a doi ani — azi, 25 noiembrie 1982 — de cînd ne-a părăsit pentru totdeauna scumpul nostru sot și tată

FLORICA DAVID din Cîsnădie

Nu te vom uita niciodată! Soția Adela, copiii Fernando și Tavi (9464)

● Părinții Ioan și Ana, surorile, fratele, cumnații, cumnata și fiul Zoli amintesc cu aceeași nemărginită durere ca și în clipa despărțirii că la 25 noiembrie se împlinesc un an de la dispariția prematură a scumpei lor fiică, mamă, soră și cumnată

KLARA SZEKEL — 23 ani — Amintirea ei va rămîne veșnic vie în inimile noastre. (9645)

● Amintim cu durere împlinirea a 6 săptămîni — azi, 25 noiembrie 1982 — de la dispariția neuitatului nostru

ILIE BĂDILA — 49 ani — (Poplaca)

Nu te vom uita niciodată! Soția și cumnații (9619)

● Neașteptata și prematură plecare a celei ce a fost

ANA CERCEL — 31 ani —

a îndurerat pe toți cei ce au cunoscut-o.

Sincere condoleanțe mamei prea greu încercată și micuților copii Daniel și Iulian ce au pierdut acum și pe scumpa lor mamă.

Familia pr **Radu Constantin** — (9633)

● Familia îndurerată anunță încetarea din viață a celui care a fost

NICOLAE GAVRILA — 83 ani —

Înmormîntarea — joi, 25 noiembrie 1982, ora 10, în cimitirul din Mohu. (9637)

● Colectivul de muncă din cadrul S.M.A. Sibiu este alături de colegul lor **Alexandru Opris**, la marea durere pricinuită de dispariția fulgerătoare din viață a scumpului lui fiu

NICU — 20 ani —

Sincere condoleanțe familiei îndoliate. (9620)

● Colectivul de muncă de la întreprinderea „Independența II” secția mecano-energetică, își exprimă profundul regret pentru încetarea fulgerătoare și pre-

matură din viață a bunului lor coleg

NICOLAE OPRIS — 20 ani —

Sincere condoleanțe familiei îndurerate. (9592)

● Neașteptat și prematur a încetat să mai bată inima celui mai iubit prieten

NICU OPRIS — 20 ani —

Îl plîng și participă la doliul familiei, cu tristețe și durere, toți prietenii din cartier, care nu îl vor uita niciodată. (9146)

Familia Opris Alexandru și Elena, surorile Sanda, Irina și Marcela, cu inimile zdrobite de durere, anunță încetarea fulgerătoare din viață a scumpului lor fiu și frate

NICU — 38 ani —

Înmormîntarea are loc joi, 25 noiembrie 1982, ora 13 din str. 11 Iunie, bloc 4, Sibiu.

Nu te vom uita niciodată. (9616)

Foștii colegi de la liceul „Independența”, clasa a XII-a F, promoția 1980 și familia prof. diriginte Maderca Petru aduc un ultim omagiu celui ce a fost coleg, prieten și elev

NICOLAE OPRIS Condoleanțe familiei îndurerate. (9632)

Membrii Alpin-club „Independența” Sibiu sînt alături de familia Opris la pierderea grea pricinuită de decesul fiului lor

NICOLAE OPRIS un bun prieten, mare iubitor al muntelui. (9602)

Oamenii muncii din I.P.-N.C. Sibiu își exprimă regretul pentru încetarea prematură din viață a bunei și devotatei lor colege

MARCELA MĂLĂU și sînt alături cu toată compasiunea de familia îndurerată. (9577)

Locatarii imobilului din Piața 6 Martie 10 deplîng încetarea timpurie din viață a bunei lor vecine

MARCELA MĂLĂU (9578)

Colegii de la Casa pionierilor Sibiu sînt alături de **Silviu Gherghel** în greaua încercare suferită prin decesul tatălui său

pr. **IOAN GHERGHEL** (9562)

Colegii de muncă de la I.P.A. Sibiu, secția 400, sînt alături de **Marcela Ordean** la marea durere pricinuită de dispariția din viață a tatălui său

pr. **IOAN GHERGHEL** (9560)

Colectivul secției I, din cadrul întreprinderii „Metalurgica” Sibiu, este alături de colegul lor **Petru Ordean** la decesul tatălui său — și transmite sincere condoleanțe familiei îndoliate. (9557)

Colectivul de muncă de la cooperativa „Timpuri noi” Sibiu este alături de colegul lor **Ion Ordean** în greaua pierdere suferită prin decesul tatălui său

SIMION ORLANDEA și transmite sincere condoleanțe. (MP)

Marta soție, Ani fiică, Reli soră, cu profundă durere, anunță încetarea din viață, după o grea suferință, a iubitului lor sot, tată și frate

It. col. **IOAN BEDELEAN**

Înmormîntarea a avut loc miercuri, 24 noiembrie 1982, ora 13 la cimitirul militar Ghencea din București. (9594)

Soția, copiii, mama, tata, sora Rodica, cumnatul Tudor și tanti Minerva, cu inimile zdrobite de durere anunță încetarea din viață a dragului

VIORTEL IENCIU — 44 ani —

Nu te vom uita niciodată. Înmormîntarea — joi, 25 noiembrie 1982, ora 12, din str. Laminorului 4 Sibiu. (9624)

Soția, copiii și nepoții anunță cu adîncă durere încetarea din viață a celui care a fost

NICOLAE MICLAUS — 61 ani —

Înmormîntarea — vineri, 26 noiembrie, ora 11, din Sibiu, Piața Prahovei 8. (9647)

Dragă Alfi, sîntem cu tine, împărtaşind durerea, nu te considera singur, acum, cînd tata te-a părăsit. Colegii de la baza

Soția, fiul, nora anunță cu durere încetarea din viață, după o grea suferință a celui care a fost

ANTON LUPU (Nelu) — 48 ani —

Înmormîntarea — vineri, 26 noiembrie, din str. 11 Iunie, bloc 13, ap. 25. (9642)